

Εὐθύς ὁ Τσελεπίτσαρης κ' οἱ φίλοι τὸν κυκλώνουν
Καὶ μιὰ σημαία Κρητικὰ στὸ πλάι του στηλώνουν,
Μὰ γιὰ νὰ ἦνε σοβαρὴ καὶ νάχη κάποια γὰρ
Ἐνα παπούτσι δένουνε ἐπάνω στὸ κοντάρι.
Ἀνάβουν δυὸ βεγγαλικά, καίνε δυὸ τρεῖς ρουκέττας,
Τριγύρω του χορεύουνε σὰν νᾶνε μαργιονέττας,
Καὶ συλλαμβάνουν αὐθωρεὶ ὅλοι τοὺς μιὰ ιδέα :
Πῶς εἶνε ἀναπόφευκτον, εἰς τοῦ κοινοῦ τὴν θέα
Νὰ ἐκτεθῇ ὁ Ἀρχηγός, γιὰ νὰ τὸ συγκινήσῃ
Καὶ οὕτω πως κεφάλαια ἐκλογικὰ κερδήσῃ.
Ὁ Ἀρχηγὸς σὰν τ' ἄκουσε πολὺ τοῦ ἁκαρᾶν
Κ' εὐθύς διαμαρτύρησεν γι' αὐτὸ στοὺς φίλους κάνει.
— « Ἡλί, λαμὰ σαβαχθανῇ ! » ἀδιάκοπα φωνάζει.
Μὰ φαίνεται τοὺς φίλους του αὐτὸ δὲν τοὺς ξιππάζει.
Γι' αὐτὸ τοὺς ἵππους στή στιγμή ἀνηλεῶς κτυποῦνε
Κι' ἀρχίζουν μὲ εὐλάβειαν πολλὴν νὰ προχωροῦνε.
Ἄλλοι τὸν ψέλνουν θλιβερά κι' ἄλλοι κρατοῦν τὸ ἴσο...
Χίλιοι τὸν πᾶν ἀπὸ μπροστὰ καὶ χίλιοι ἀπὸ πίσω !

ᾠδα τρίτην.

Περίλυπος καὶ κατηφὴς προβαίνει ἡ συνοδεία
Καὶ μοιάζει ἡ διαδήλωσις, πολιτικὴ κηδεία
Ὡχρὸς προβαίνει ὁ Γεγὲς καὶ συγκεκνημένος
Γιατ' εἶν' ἀπ' τὸ ταξιδί του ὁ δόλιος κουρασμένος,
Κι' ἀκολουθοῦν οἱ συγγενεῖς κ' οἱ τεθλιμμένοι φίλοι
Μὲ κατηφῆ τὰ πρόσωπα καὶ μὲ ὠχρὰ τὰ χεῖλη.
Μὲ τέτοια χάλλα τραγικὰ στοὺς δρόμους τριγυρίζουν
Κι' ἀπὸ τὰ σπῆτια ποῦ περνοῦν, πολλοὶ τοὺς . . . λιθανίζουν.
Οἱ φίλοι οἱ ταλαίπωροι κλαῖνε κι' ἀναστενάζουν
Μὰ κάπου κάπου σταματοῦν κι' ὅλοι μαζὴ φωνάζουν :
— « Ὁ Ἀρχηγός μας πέθανε ! ὁ Ἀρχηγός μας ζήτω ! »
Ἰδοὺ ὁ ἐπιτάφιος τῶν φίλων του τίς ἦτο !

ᾠδα τέταρτην.

Αὐτὰ τὰ λίγα ἤθελα νὰ πῶ. — Καὶ σύ, Θεά μου,
Πάρ' τώρα τὰ μπαγάκια σου καὶ φύγε ἀπὸ κοντά μου.
Πήγαιν' ἐκεῖ ποῦ σὲ ζητοῦν μὲ ἀνοικτὸ τὸ στόμα,
Ἐκεῖ ποῦ κλαῖν' τὰ χάλια τους, τὸ ἔθνος καὶ τὴν Κρήτη,
Καὶ πάρε τὸν Θεόδωρον μὲ ὅλο του τὸ κόμμα
Καὶ κλειδωσέ τους, ὦ Θεά, μεσ' στοῦ Δρομοκαίτη.

Δὲν μεν χῶτε

ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΜΑΣ

Σύμβολον καταλληλότερον οἱ ὑποψήφιοι τῆς Ἀντιπολι-
τεύσεως τοῦ κ. Δηλιγιάννη δὲν ἠδύναντο νὰ εὑρουν ἀπὸ τὸ
παληοπάπουτσο εἰς ἐνδειξιν τοῦ ἀποτελέσματος, τὸ ὅποιν
θὰ ἐπέλθῃ κατὰ τὴν 14 Ὀκτωβρίου. Ἐκ τῶν προτέρων μᾶς
λέγουν δεικνύοντες τὸ σύμβολόν των :

— Μᾶς ἔδωκεν ὁ Τρικούρης τὰ παπούτσια 'στὸ χέρι.

Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐνέκρινε τὸ σύμβολον τοῦτο ἵνα πλη-
ρωθῇ φαίνεται ἡ παροιμία, ἥτις λέγει :

— « Παπούτσι ἀπὸ τὸν τόπο σου - κι' ἄς εἶνε καὶ μπαλω-
μένο. »

Ὁ διάλογος παρὰ τὸν παλαιὸν στρατῶνα μεταξὺ ἐνὸς
μπαλωματῆ καὶ ἐνὸς πελάτου του :

— Μήπως ἔχεις κανένα ζευγάρι μεταχειρισμένα ; . . .

— Ποῦ νὰ βρῆς τώρα τέτοια πράγματα ! Μοῦ τὰ ἐπῆ-
ραν οἱ Ντεληγιαννικοί.

Εἰπέτε μας, σὰς παρακαλοῦμεν, ἐὰν εἶνε δυνατόν νὰ
ἐξέλθωσι λαοκοί ἐκ τῶν καλπῶν οἱ ἀποτελοῦντες τὸν
συνδυασμὸν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἐν τῷ Νομῷ Κυκλάδων
οἱ κ.κ. Μαῦρος, Μαυρογορδάτος καὶ Μαυρομαρᾶς.

Ἐκ τοῦ προγράμματος τοῦ κ. Βαλσαμάκη.

« Ἡ ἐφεδρεία ἡ μέλλουσα νὰ δράσῃ κατὰ τὴν κρίσιμον
ὥραν ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀπαλλαγέντας, τριμηνίτας καὶ δια-
νύοντας τὴν θητείαν τῶν περιφερόμενοι εἰς τὰς κόμας ὡς
εἰσπράκτορες, ὡς τελωνοφύλακες καὶ ὡς βρεσιβουζοῦκοι. »

« Ἐκλογεῖς τῶν νήσων Κεφαλληνίας, Ἰθάκης, καὶ Κα-
λάμου ἐμμένετε εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ πόθου καὶ τὴν
ἀνάγκην τὴν ὁποίαν ἐξεφράσατε μυριάκις ἀνυπομόνως πε-
ριμένοντες τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς. »

Καὶ μία ἀντίθεσις εἰς τὸν νομὸν Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος :
Ἐν Λαμίᾳ ἀπεσκήρτησεν ἐκ τῆς συμπολιτεύσεως ὁ κ.
Ἐπὶρς, ἀλλ' ἄμέσως ἐν Δωρίδι ἀποσκιρτᾷ ἐκ τῆς ἀντιπολι-
τεύσεως . . . ὁ κ. Χλωρός.

Ἀξενόμα

ΤΟ ΚΟΡΔΟΝΙ

Ἀπ' τὸ Γέρω - μπαμπαλὴ
ὡς τὸ ξακουστὸ ἀηδόνη,
Ἀθηναῖοί μου καλοὶ
δός τε ψῆφο στὸ κορδόνι . . .

Ἄν ποθῆτε ἡ πατρίς
μιὰ γιὰ πάντα νὰ γλυτώνη,
πρέπει καὶ οἱ δεκατρεῖς
νὰ περάσουν στὸ κορδόνι . . .

Καὶ μεγάλοι καὶ μικροὶ
δός τε ψῆφο μιὰ μόνη
γιὰ νὰ γίνη πιὸ μακρὺ
τ' ἀνεκτίμητο κορδόνι.

Γιατί, τούτη τὴ φορὰ
ἂν τὴν πάθῃ τὸ κορδόνι,
σὰς τὸ λέω καθαρὰ
ἡ πατρίς μας τὰ . . . κορδώνει !

Λαμπρὸς